zich echter niet tot gezangen die in hun eigen kring waren ontstaan, maar schiep ook ruimte voor verzen van Watts en anderen ...'. De schrijver zal doelen op de bundel *A Collection of Hymns for the use of the people called methodists*, waarvan de Preface is gedateerd op 20 oktober 1779.
Daarin vermeldt John Wesley dat zijn broer en hij veertig jaar lang hymn-books hebben uitgegeven: 'So that it may be doubted whether any religious community in the world has a greater variety of them'. Helaas moest hij nu optreden tegen verminking. In de Preface wordt gezegd: 'Many gentlemen have done my brother and me (though without naming us) the honour to reprint of many our hymns. Now they are perfectly welcome to do so, provided they print them just as they are'.
Aan dat laatste ontbrak het dus al bij zijn leven. Natuurlijk is verandering niet altijd illegitiem. Protestanten kennen geen leerstellingen noch levensstijl voor alle eeuwen. Elke tijd en plaats moet eigen bewoordingen vinden. Maar er ontstaan grensoverschrijdingen die niet terecht zijn.
Helaas, zelfs het *Liedboek voor de Kerken* is daaraan niet ontkomen. Bekend is het wereldberoemde Kerstlied van Charles Wesley, dat vertaald aldus begint: 'Hoor, de englen zingen d'eer van de nieuwgeboren Heer!'. Men had mogen verwachten dat het *Liedboek* zich aan het origineel gehouden zou hebben. De vertaler/bewerker weet blijkens zijn toelichting op dit gezang 135, in het *Compendium bij de gezangen uit het Liedboek voor de Kerken*, zeer wel dat de oorspronkelijke regels uit 1739 luidden: 'Hark how all the welkin sings Glory to the King of Kings'. 'The welkin' - dat is het zwerk. Het is dat uitspansel, waarvan psalm 19 zegt dat het Gods eer verkondigt. In de huidige bewoordingen is deze relatie tot de Psalm verloren gegaan. Er is geen enkele aanduiding meer van Charles Wesleys verrassende 'ontmythologisering' van de engelenzang, waarbij hij aangaf hoezeer Kerst een feest is voor de gehéle schepping. De kosmos was bij de geboorte van de Verlosser betrokken. Zo luidden de zevende en de achtste regel bij Wesley: 'Universal nature say: Christ the Lord is born today'.
Tot verontschuldiging van de Nederlandse bewerker diene, dat al in zijn liederenbundel van 1753 George Whitefield de tekst wijzigde zoals deze thans bekend is: 'Hark the herald angels sing Glory to the newborn king' en deze tekst uiteindelijk door Charles en John Wesley is overgenomen omdat ze de goêgemeente aansprak. Deze is wars van extravaganties. Het universum is zo groot... De Kerstvreugde van één mensenziel is afdoende. Dat impliceert inperking en verarming, maar men kan daar pastorale vrede mee hebben. Wat dan echter in het Engels wél mogelijk is: een lofzang tot de zopas geboren ('newborn') koning, verwordt in het Nederlands tot 'de eer van de nieuwgeboren Heer'. Als 'nieuwgeboren' in het Nederlands bestaat, betekent het 'wedergeboren'. Zo wordt in de slotregels gebeden: